

Till Skydd för massan:

När massan "anfuktade" - (opredade) löstarna
 om natten, kunde man även hänga en flinta
 i ett band över löstarna. Man hängde en flint-
 sten över löstarna i ett band, som var fäst i lag-
 det. Flintan ansågs även vara ett bra skydds-
 medel särskilt mot massan som annars "hall-
 tyg". Man flötade massan på löstarna så att
 det nästan var omöjligt att lösa upp.
 Det var ändast på "mörarna" (storn) som ma-
 san afuktade.

4233

"Åskensdag:"

På "Åskensdag," dagen innan skärtors-
dag, ansåg man att trollkänningarna hade
större makt än annars, varför man brukade
de sätta stul över stalldörren, i "~~stalldörren~~
~~den~~" "sändstörren" (sändupplagen), för att in-
te djuren skulle ha makt att utöva någon
tralldom mot djuren och den sänd som man
skulle ha till "sänd" (utside)

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4233

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVMiddnattsafton:

Om middnattsafton, sedan valen
gick ut, kunde man i ~~den~~ denna plats
för se de kringar som hade hälet för sig
och kunde utvin tälldom, flera blommor
i Wallerunga mossor.

Dessa blommor, vilka skulle vara när
slags, ~~och~~ används man till läkemedel
och rörelser vid vissa slags sjukdomar
som man botade för.

Vilken?

Ingenstled, SK
Vallstega 1934

4233

Katta Öberg
född 1857 i Vallstega

Att råka ut för "skam":

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var inte alla män som kunde
de väsentliga vären, eller språken, de
som var födda en söndag som de som afton
kunde se sådant. Fagernan berättar att
han ~~stog~~ en gång hade sällskap med en lamm.

De de kom till en lev i hälsunda,
Fågeltafta berom, dock det upp en levvst-
lös man. Fagernan sig den inte men
lamm sällskap sig den, och denna ville vän-
da om ty han förstod att de gingo åt fel
håll än det de skulle. Han förstod att denna
skesped kom för att vilsleda dem.

Da de gull och gåld stycke sig försvann skap-
anden men samtidigt sig även fagernan
men att det sig vid sått ofödande fjurräl

för vigen bör de skulle gå. Detta förs-
mål bör de försiktiga mag ut inte
vidvira eller tvinga över. Intentionen hade
blivit att de blivit dödsdömda.

Om man inte ut för spåkan skulle
man inte tilltala detta utan gå till andra
föremål, då de inte hade makt att de
giva dem något ut.

Förskilt litade man för en man hade
stäl för sig som skyddad edel, vilket ha-
de den magiska kraften att skydda för-
tömer för spåkans enda avsikten.

En man som hade mest den onde och gäva:

I Wallinga bodde en gammal man
vid namn Tor Andersson. Om denne man
hände man allmänt i trakten och han för-
skrivit sig till "sin läsi". Vänligen undrek
allt det god förbi hans gård vid nattens.
han hade sin och märkvärdiga ting när
sig. I bland hade man sett stora fåglar
fläta omkring och märkvärdiga låten vid
gården. På en dag och han låg i kistan
i den enramme ~~gården~~ gården, var det natt-
tis oväsen och alla därnas fläga upp.

I hans kista hade man stul för att han
inte skulle få något av god igen. Denne
man hade, då han gick till nattboden smugglat
under abelaten för en annan berättelse för att

4233

2.7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Däremot förde den som
bedröfvad av denna sjukdom
visade uttryck för att han inte var af-
ter döden. Han förestod att tilläta man slagit
stäl över döden och i skenlar över seck
i gärdar, kunde man liksom vid vissa ti-
der höra märkvärdiga ljud i luften, vil-
ket följde sig från gungningen.